

[Undervisningsministeren.]

derfor medføre risiko for en forringelse af undervisningsstandarden. Det vil desuden være betænkeligt at udskille enkelte fag til varetagelse af særlige grupper af lærere, fordi folkeskolen ikke skal give en faglig eller en stærkt specialiseret uddannelse, men uanset de mange fag- og valgmuligheder skal give et bredt, alment grundlag. Af hensyn til mulighederne for skemalægning er det desuden vigtigt, at lærerne er i stand til at bestride mere end et enkelt eller nogle enkelte fag.

Lærerrinder, som har forladt skolearbejdet: Der har været afholdt et kursus på Danmarks lærerhøjskole i foråret 1967, specielt tiltrettet for lærerrinder, som i en periode havde været uden for tjeneste, men som nu ønskede at vende tilbage til skolearbejdet. Yderligere kursus af denne art overvejes for tiden på grundlag af de indhøstede erfaringer.

Transport af skoleelever: Spørgsmålet om muligheden for at spare lærerkræfter ved at samle flere elever i samme skoleklasse og at tilskynde dertil ved øget refusion af kommunernes udgifter til transport af skoleelever har været overvejet i forbindelse med spørgsmålet om udvidelse af den i folkeskoleloven omhandlede befordringsordning. Spørgsmålet har imidlertid en så nær sammenhæng med problemerne omkring den fremtidige kommunestruktur og den fremtidige byrdefordeling mellem stat og kommuner, at det ikke vil være rigtigt allerede nu at foreslå ændringer i refusionen på dette specielle område.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig og hurtig behandling i det høje ting.

Kirkeministeren (Arne Fog Pedersen): Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om anmeldelse af fødsler og dødsfald.

Forslaget er udarbejdet med henblik på at tilvejebringe tidssvarende bestemmelser om anmeldelse af fødsler og dødsfald samt at afhjælpe visse mangler ved den bestående retstilstand på dette område. Den direkte foranledning til forslagens fremsættelse er planerne om oprettelse af det centrale personregister, som omtales i det nyligt frem-

satte forslag til lov om folkeregistre. Dette registers dataindhold tænkes, for så vidt angår børn, der fødes efter registrets oprettelse, tilvejebragt gennem indberetninger fra ministerialbogsførerne om stedfundne fødselsanmeldelser.

Efter de gældende bestemmelser, der findes i dåbsforordningen af 30. maj 1828, er fødselsregistreringen i ministerialbøgerne kun en foreløbig registrering, hvis formål oprindelig — under den dagældende dåbs tvang — alene var at sikre kontrollen med, at alle børn blev døbt i rette tid. Der er følgelig ikke hjemlet adgang til at kræve fødselsanmeldelser afgivet i nogen særlig form eller til at kræve dokumentation for barnets familieretlige og navneretlige stilling fremlagt i forbindelse med afgivelse af fødselsanmeldelser.

Da fødselsregistreringen under nutidens forhold er den grundlæggende registrering, som også folkeregistrene og det centrale personregister skal bygge på, må det anses for påkrævet, at de gamle regler i dåbsforordningen afløses af nye, tidssvarende bestemmelser, der klart fastslår, hvem anmeldelsespligten påhviler, og som giver hjemmel for at fastsætte sådanne nærmere forskrifter om anmeldelsernes form og indhold, om fristerne for deres afgivelse samt om fremlæggelse af dokumentation, som kan tjene til at fremme registreringens hurtighed og nøjagtighed, således at fødselsregistreringen i ministerialbøgerne kan afgive et fyldestgørende grundlag for den efterfølgende registrering i folkeregistrene og det centrale personregister.

Praktiske hensyn i forbindelse med oprettelsen af sidstnævnte register gør det nødvendigt at ophæve den bestående adgang for medlemmer af de her i landet anerkendte trossamfund til at anmelde fødsler til trossamfundenes ministerialbøger. Under forhandlinger med repræsentanter for de anerkendte trossamfund har disse givet tilslutning hertil under forudsætning af, at der gives vedkommende trossamfunds præst underretning om stedfundne fødselsanmeldelser fra medlemmer af hans menighed. Forslagets gennemførelse vil i øvrigt ikke berøre de anerkendte trossamfunds adgang til at føre egne ministerialbøger og til at udstede attester med borgerlig gyldighed efter disse.